

Copenhagen d. 5-4-44

Kære Far og Mor!

Tak, for Samtalen i Torsdags, jeg stod lige og skulde gaa over for at ringe til jer. Ja, i kan tro det var en forfærdelig Dag i Gaar, først om Torsdagsen runde i Tarebninger for at købe ind, der gik Rygter at de strejkede, saa dette frygtelige Brag og Tron, aldrig i mit Liv har jeg oplevet noget saa gusamt, jeg stod ved Køkkenvinduet og vaskede op og Rullegardinet var nullet halvt ned for Solen, det blev flængt helt i Stykker og jeg blev slaaet ud i Enken, sammen med Gardinet saa færdig jeg ind til Kisten og rev hende op saa Selen sprang i Stykker, der var Vinduerne slaaet op og Rullegardinet smækket op, hun græd, ja, det er slet ikke til at fortælle eller forklare, men et Øjeblik efter regnede det ned med olie og Saltvand saa alle Vinduerne var helt sorte ud, vi fik en Ekstremis nu til Morgen, (den tar vi med saa i kan se den) 38 Dødsfald, ca. 200 saarede, og saa er der jo nok lige saa mange der ikke har været paa Høstetale eller hos Lægen.

Niels forbandt saarede øjne i det offentlige Beskyttelsesrum paa Clemensbro, saa han kom først hjem Kl 10 $\frac{1}{2}$ om Aftenen. I Dag flages der overalt paa halv Slang og Byen er saa underlig stille ingen Smil paa nogens Ansigt, vi er saa underlige tilpas, det var jo et stort Ammunitionslager der sprang i Luften, men det maa jo ikke komme frem i Radioen. Der er kommen Hjælp fra andre Byer, Lasdugne, Budcykler alt hvad der kunde køre, korte døde og saarede

vak hele Tiden, Ambulanter ludede ustandseligt saa det var gulfeldt. Kl. 2 blæstes der Luftalarm, men det var for at faa Folk fra Gaderne og fra Haverne, den varede til 4½.

Thvordan har i det ellers, Tak for Kartofflene, de er vel nok dyre 75 Øre o. Jeg skulde like jer saa mange Gange fra Niels og Kirsten de er gaaet i Botanisk Have, saa jeg kunde faa lidt til at skrive i. Vi kommer saa paa Tirsdag hvis alt gaar efter Bestemmelserne, vi tør næsten ikke glæde os til noget mere, der kan ske saa meget, men dette her var frygteligt, det er ikke til at samle sine Tanker til nogen Ting, men Gudskelov vi ikke blev ramt, Niels gik henne paa Aaboulevarden og der faldt 20 Granater, saa der er spærret af og Gaden i et Brok, en faldt ned paa Taget over hos Bager Johansen og ned paa Loftet, de var evakueret hele Aftenen: Skal vi selv tage Kirstens Potte med eller har i en hun kan bruge, vil i ikke godt svare paa det og har i Toilettepapir til hende ellers tar jeg selv med, det er jo heller ikke til at faa fat paa. Naar men nu haaber vi det bedste, i kommer saa ned og henter os, vi kan jo cykle, (eller Niels i det mindste) det er vist et forfærdeligt Brev, men jeg er lidt optaget af alt dette. Til Slut de kærligste Hilsener til jer begge kære Far og Mor fra jeres sam altid Kirsten, Niels og Inger.

Paa glædeligt Gensyn paa Tirsdag.